

La glòria del pare i la glòria del fill

Ciceró és una de les més grans personalitats que deixà ben marcades ses petjades en el camí de l'història. Sa figura despideix brillantor com astre de gegantesca lluminària en el terreny de la política, en el de la oratòria i en el de la literatura. En el primer, se li poser alguns reparos. Si realment en política tingué aquelles vacil·lacions, de que alguns li tiren en cara, cal convenir que hi jugà el paper de primer actor al costat de personatges com Julius César, Pompeius, Marcus Antonius i Octavius. Qui en el començament de sa carrera d'advocat i orador, atacà a un protegit per aquell mala animeta d'en Sylla; qui portà el assumpte d'en Catalina amb aquell tacte i resolució, destruin aquell complot terrible, i en que s'hi veia trascortina l'espasa de Julius César, qui atacà amb les celebres Filípiques a Marcus Antonius i que li costaren la vida, per la complaença de l'hipòcrita i desagrait Octavius, el col·loquen en el preminent lloc de les grans personalitats. S'ha de tenir en compte que Ciceró sempre fou únicament home civil, i que hagué de lluitar amb altris que a darrera seu hi tenien l'exèrcit.

Ciceró, orador polític, comparteix la glòria amb Demòstenes; orador forense és el de més grossa resonància. Els seus discursos han quedat com a models.

Però si fossin poques aquestes glòries es bastaria ella sola, la glòria que alcançà cultivant diverses branques de la literatura. Ciceró es el més complert, el més cabal de tots els escriptors de la antiguitat. Alguns d'aquestos, descollen en un gènere determinat; Ciceró els abarca tots, i en tots ells es mostra com un dels

millors artistes, com un talent clar i flexible, amb una de les cultures més assaonades, mes variades i més extenses. La llengua llatina també li deu el període i l'harmonia que tant l'hermoseja.

Dels escriptors antics, Ciceró ha dominat entre'ls estudiosos i sa influencia en la cultura de cada segle i de cada poble ha sigut constant i en preferència.

Però si sa gloria és resplendent i de durada, en sa vida casera fou molt desgraciat. Li tocà per muller Terencia, dona de mal caràcter, sense cap sentiment ni gràcia femenina, que tallava i cosia com li semblava en els assumptes del seu home i tenia les mans tan foradades que'l deixà quasi en la misèria, motiu del seu divorci; li correspongué per germà i nebot uns que no s'hi pensaren en traïr-lo; veié a la nina dels seus ulls, a la seva filla Tullia, divorciada i casada tres vegades, i jove, morta de sobrepert, i que li arrencà aquell sentiment de pare, transmès en la seva correspondència inimitable, i si com a pare molts s'han vist apenats amb tanta força com Ciceró ningú l'ha igualat en saber-ho expressar; i per fi, li correspongué un fill com va ser el seu Marcus.

Ciceró no's quedà curt en donar li una instrucció rellevant; després l'envià a Grecia per a que es perfeccionés, i ho practicà amb professors de més anomenada. Tots els medis propicis per a assolir un lloc preminent tant en la política com en les lletres, varen ser posats a la seva disposició. I el noi es mostrà estudiós i va ocupar alguns càrrecs i els despenyà amb honradés i amb cuidado, però no passà d'aquí.

Si ni en la política ni en les lletres logrà sobresortir, obtingué

en canvi la seva glòria, glòria que de moment eclipsà la del seu pare. Arribà a la seva manera per a ser una celebritat a Roma.

En els àpats i en les fartaneres que les famílies riquíssimes acostumaven a donar, hi assistí un dia Marcus, el fill del gran Ciceró, i feu un trago tan llarc, aguantant-se la respiració un bon rato, i acabant amb un bufet tan agradós i tan escaient, que causà l'admiració de tothom. Des de aleshores Marcus va ser invitat a tot arreu, on era qüestió de traguejar, i la seva celebritat s'estengué de tal manera, que, al passar, se'l senyalava amb gran admiració.

Però la glòria del fill es quedà perduda entre el vi barrejat amb mel vomitat en aquelles disbauxes; la glòria del pare continua essent radiant, i per torna la seva herència és assaonadora de totes les civilitzacions superiors.

J. VIDAL I JUMBERT.

Les Idees i les Imatges

TRES MATISOS

Una cosa és el bon gust i una altra cosa el mal bon gust.

Una cosa és una bona acció i una altra cosa una mala bona acció.

Una cosa és un bon amic i una altra cosa un mal bon amic.

JOSEP M.ª JUNOY

(De «La Veu de Catalunya»)

Escuela Militar Maria Cristina

Autorizada por el Excmo. Sr. Capitán General de la Región

GARANTÍA EN LA ENSEÑANZA Y ECONÓMICA.

Para más detalles al Profesor de la Escuela:

D. José Gómez

TENIENTE DE INFANTERÍA

Montroig, 61 Granollers